

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Confessarius Regularis

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

condiam quæ fuit nulla. Leand. & aliip. 10. 11. 14. tenetur re- 7. 19. petere totâ Confess.

CONFESSARIUS

Regularis.

Confessarius Regularis audire potest Confessiones Professorum recentium, qui stant sub cura Ma- audire pec- gistri. Nam Clem. VIII. in decreto an- gata profes- ni 1593. præcipit Superioribus Regula- forum re- rium, ut depurent confessarios, pro lu- sentium. ditorum numero. Quod non est intelli- gendum, ut debeat apponi numerus confessariorum sufficientium, qui tamen habeant divisa onera confessiones recipiendi, ut interpretatur Suarez de Religion. tom. 4. lib. 2. cap. 15. num. 7. Sed quod sint multi confessarii, ut quilibet confiteri possit cui voluerit. Nam mens Pontificis in illo decreto fuit, Religio- forum in confitendo libertati consulere, ut patet ex illis verbis. Nonnullos in- firmiores interdum superiori suo conscientia maculas detegere formidantes, abducere possit in aeterna damnationis periculum, &c. Et in hoc decreto nomine subditorum veniunt etiam recenter professi: nam ratio Pontificis militat particulariter pro ipsis. Adde, quod Clemens prædictus approbavit constitutiones Thea- tinorum, in quibus habetur, ut unus- quisque confiteatur, cui voluerit ex Cō- fessariis deputatis, absque ulla distinc- tione. Peregrinas contrarium tenet, quia dictus Clemens mandat iuvenes manere in novitiatu sub cura magistri, cui soli confiteantur, &c. Sed ibi Ponti- fex non tradit præceptum, sed consiliū. Ita Molfesius tom. 1. 11. 7. cap. 14. n. 83. par. 3. tr. 2. resol. 5.

Et sacula- rium mox in Ordine transiuro- rum, absq̃ approba- tione Epi- scopi. 2. Confessarius Regularis potest audire confessionem mox in suam Re- ligionem ingressuri, absque approba- tione Ordinarum, eumque absolvere à casibus Episcopalibus secundum Vec- chium, d. spu. ar. 9. dub. 7. num. 7. 5. qui- sicium Procuratorem de mente Cle- men. VIII. respōdisse testatur, Nec ob-

stare contrarium decretum iussu eiusdē Clementis editum: quia in eo scilicet si approba- de sa- cularibus, at proximè Religionem, ruis ab Epi- ingressurus non venit nomine sa- cula- sco- ab- rium. par. 3. tract. 2. resol. 46. Adverte- solvere po- etiam, quod si est approbatus ab Ordi- rest casus nario, virtute privilegiorum absolvere Papales et potest sa- cularis à censuris Episcopali- culros, & bus, à casibus Papalibus occultis, & aliis censuras Episcopali- Episcopali- bus à iure. Vide verb. Absolvo. Episcopali- res, num. 20.

3. Non tamen potest absolvere ex- cōm- municationem per duellum incur- sam: quia eam Clemens VIII. sibi re- servavit, decrevitque à nemine absolvi posse virtute cuiuscumque privilegii. Et quamvis Hurtado in 2. 2. disp. 170. sect. 21 §. 201. doceat, per hanc clausulam non derogari privilegiis Societatis, quia non exprimitur: non est tamen admittendus, quia Societas expressè re- minatur in decreto Sacræ Congregatio- nis super casibus reservatis die 9. Ianua- rij 1602. & eius declaratione die 26. No- vembri 1602. Cæterum, quia in sulæ Siciliæ, Corsicæ, & Sardinie secundum probabilem opinionem Gambaruptæ de casibus servatis cap. 3. numero 8. contra Me- galam in 1. par. libr. 1. cap. 13. numero 20. non comprehenduntur sub nomine Ita- liæ, posset quis dicere, Patres Societa- tis in Insulis supradictis posse prædi- ctam excommunicationem absolvere. part. 5. tract. 14. resol. 103.

4. Potest nihilominus Confessarius Regularis dispensare in omnibus votis, in quibus potest Episcopus, excepto vo- to peregrinationis ultra duas dietas, cu- iuscumque diocesis sint voventes. Ita ex communi Tannerus in 2. 2. disputat. 5. quest. 4. num. 92. Potestque vota com- mutare in minus bonum. Ita Medina lib. 1. cap. 14. §. 7. reg. 3. part. 3. tract. 5. resol. 25. 6. Quare. Item dispensare potest cum cō- iugaris incestuosus ad petendum debi- tum. Vide verb. Incestus, num. 3.

5. Cæterum Confessarius Regularis non potest audire Moniales nisi sit ap- probatus ab Episcopo, propter bullam Inscrutabili, imo declaratio Card. habet, quod approbatus pro Monialibus unius

Et si est approbatus ab Episcopo, potest absolvere casus Papales et culros, & censuras Episcopales.

Non autē excommu- nicationē duelli.

Sed quid in hac Insula?

Potest etiā dispensare in votis Episcopali- bus.

Et cum in- cestuosus ad peten- dum debi- tum.

Mo-

Monasterii, non censetur approbatus pro aliis. p. 11. tr. 2. ref. 28. Similiter non potest secularium Confessiones excipere, nisi sit approbatus ab Ordinario, ut decrevit Tridentin. sessio. 23. cap. 15.

Sed pro his omnibus debet esse approbatus ab Ordinario.

Etiam si autem hæc approbatio fiat facte, externis scilicet verbis approbando, quem tunc interior indicat idoneum, valide confessiones audiet. Suar. Lugo Pontius de matr. lib. 5. c. 19. n. 14. & alii p. 11. tr. 4. ref. 17. Circa quod aliqua sunt advertenda. Et primò quidem si Episcopus Regularem idoneum sine ista causa approbare tenuerit. Secundum Fagundez pract. 2. lib. 7. c. 2. num. 15. & multos alios, potest nihilominus Confessiones, ac si probatus esset, excipere ex Clement. dudum, de sepulc. quam per supradictum Tridentini decretum non revocari, solide probat Fagundez

Vel saltem idoneus, Episcopo presentatus.

ubi supra. Rodriguez 99. Reg. tom. 1. quest. 59. artic. 2. & alii. Quamvis alii cum Suarez tom. 4. in 3. parte disputat. 28. sect. 1. num. 5. contrarium doceant. partes tract. 2. resolutione 24. Et partes tractat. 13. resolutione 5. vide p. 11. tr. 2. ref. 11. Et 12. & tr. 4. ref. 13. & 14.

Qui secus dicit aliquos non potest ealem licentiam eis limitare, quoad viros tantum.

Imò Villalobos tom. 1. tractat. 9. diff. 53. num. 2. ut probabile admittit, & admittit a viris doctissimis Societatis testatur, quod Episcopus non possit Regularibus limitare licentiam Confessionum ad viros tantum, ex defectu rætatit, si aliud non accedat: nam Clericis annorum 15. conceditur ab Episcopis beneficium curatum, absque ulla distinctione, quod magis procedere debet cū Religiosis, in quibus maior bonitas præsumitur. Et hæc sententiam multi sequuntur. Verum Episcopi solent limitare Regularibus licentiam ad tempus, locum, & personas. Et si quidem iusta causa concurrat, legitime id faciunt, ut docet Fagundez ubi supra num. 1. partes tractat. 2. resolut. 25. Si vero nulla interveniat iusta causa ex probabilissima sententia Lezaux in summ. cap. 19. num. 8. & aliorum, talis restrictio non tenet. partes 4. tr. 4. resolut. 200. §. Ex his n. 11.

Ad tempus, locum, &c.

7 Petes an Episcopus, ubi concessit

Saltem si ne iusta causa.

Regulari Confessionem ad certum tempus, vel simpliciter, possit illam revocare ante tempus, sine rationabili causa: Hurtado respondet affirmativè, ut videre est de Sacrament. disputat. 10. diff. 19. Quia ex natura sua est revocabilis, & nullo iure revocari prohibetur. Quare etiam licebit Episcopo Confessionem ad libitum a Regulari auferre, quemadmodum poterat a principio non concedere. At contrarium tenendum est cum Mercero in 3. parte quest. 8. artic. 4. dub. 2. num. 8. quod apud Gauantum verb. Approbare, declaravit Sacra Congregatio Episcopi, & Reg. in una Giennens. & Oriol. anno 1630. Et ratio est: quia jurisdictionem Regulari non dat Episcopus, sed Papa per privilegia: Episcopus vero solum examinat, & idoneum appellat veluti per sententiam, quæ semel data, secundum Regulas iustitiz non potest amplius revocari. Vnde, non obstante tali revocatione iniusta poterit Confessarius Regularis Confessiones excipere. partes tractat. 1. resolut. 21. Et partes tractat. 4. resolut. 200. Secus dicendum est de facultate illis concessa ad beneplacitum. Nam hæc potest quædocumque revocari, ut declaravit eadem Sacra Congregatio. In una Papiensi 12. Martii 1619. apud Barbofam, verb. Regularium Confessor. Et verb. Approbare, partes 4. lib. 1. §. Non desinam. Quamquam Cælestinus, in Compend. tractat. 1. cap. 16. num. 1. dicat, etiam si sit concessa ad beneplacitum revocari non possit. partes tractat. 13. resolut. 45. in fine. Vide etiam Peyrinum privileg. tom. 1. constitut. 2. Sixti V. §. 2. num. 44. partes tractat. 2. resolut. 26.

8 Petes iterum? An novus Episcopus possit Confessarios Regulares a Confessione suspendere, & ad examen vocare? Affirmativè respondeo cum Miranda, tom. 1. quest. 45. artic. 7. & Sacra Congregatione in una Alban 1619. apud Barbofam, in Collat. verb. Appellare. Quod etiam decrevit Pius V. & declaravit Sacra Congregatio apud Villalobos, in summ. tom. 2. tractat. 9. diff. 53. num. 5. Quamvis ipse limitet hoc decretum ad aliquem

Nec concessam simpliciter, vel ad certum tempus, ante electionem.

Secus si concessit ad beneplacitum.

Et novus Episcopus potest revocare omnes licentias confitendi ad novum approbandum.

aliquem Regularem suspectum de sufficiencia considerabili. Adverte autem, quod si Episcopus suspenderet generaliter Confessarios, non includerentur Regulares, sed debent nominatim exprimi, id quod procedit in omnibus odiosis. Ita Fagundez *prac. 2. lib. 7. cap. 2. num. 28.* Ubi etiam notat, Confessarios Regulares non posse suspendi a Capitulo Sede Vacante, ex Privilegio Clem. IV. *part. 3. tractat. 2. resolut. 27.* & *part. 4. tractat. 4. resolutione 200.* in fine. Oportanda esset hac in parte declaratio Pontificia propter auctoritatem Doctorum inter se pugnantium *part. 11. tr. 8.*

Regularis approbatus in una Diocesi, potest audire peccata in alia Diocesi, si in ea peregrinatur, & non potest commode se Episcopo presentare.

Non tamen sufficit approbatio Urbis pro toto Orbe.

Approbatus ab Episcopo sine auctoritate sui Prælatis, non videtur auditur peccata.

9 Adverte hic, quod Confessarius Regularis approbatus ab Episcopo unius diocesis, audire potest Confessionem in aliena diocesi, non solum diocesi illius diocesis, in qua approbatus fuit, quod habet ex dispositione iuris communis, sicut etiam Confessarii seculares sed etiam diocesanorum filius diocesis, ubi in itinere reperitur, si ibi se Episcopo commode presentare non potest, & Parochi non repugnant. Idque ex privilegio Eugen. IV. & Gregorii XIII. concessis Minoribus, & Iesuicis. Sed dubium est, an hæc privilegia revocata fuerint per constit. Urbani VIII. edit. anno 1628. incip. *Cum sicut accepimus* Sicut revocatum est privilegium concessum Congreg. S. Mariæ de Vallicella, quod Regularis approbatus in Urbe, censendus sit approbatus pro toto Orbe, si solum se presentet Episcopis, & Romanam licentiam ostendat. *part. 3. tr. 2. resolut. 123.* Hodie tamen propter decretum Urbani citatum, & bullam Innocentii X. die 14. Maii 1648. non remanet dubitatio quin ista privilegia revocata sint. *part. 11. tr. 2. res. 11.*

10 Petes tandem: An Regularis pro audiendo valide Confessionibus secularium, non solum Episcopi, sed sui etiam superioris licentiam habere debeat? Negativè respondeo cum Miranda *tom. 2. quest. 45. artic. 11. 12.* contra Angelum apud Adrianum *quest. 1. de Confess. dub. 1.* nam si est Sacerdos, & approbatus

Summa Diana

ab Episcopo, habet potestatem ordinis, & iurisdictionis. Neque dicas Episcopum facultatem concedere dependenter a suo Prælato, dum Episcopus nihil de hoc significat: nam potest absque ulla dependentia illam conferre. Verum est quod Peregrinus in *comment. constit. sui Ord. part. 1. cap. 5. §. 9.* teneatalem Regularem peccare mortaliter sed rectius ait Magala *part. 1. lib. 1. cap. 15. num. 8.* determinandum id esse ex statucis uniuscuiusque Religionis: ut si illa obligent sub mortali, peccet mortaliter, si sub veniali, venialiter *part. 1. tractat. 11. resolut. 13.*

Sed non licet.

11 In Bullis Pontificiis & Sacra Congregationis decretis, ubi imponuntur pœnæ privationum graduum, dignitatum, officiorum, &c. non comprehenduntur Confessarii. Ita Filiucius *tom. 2. tractat. 3. §. 1. num. 77.* contra Lezanam *cap. 10. num. 32. part. 4. tractat. 4. resolut. 224.*

Confessarius facultas in Regularibus non clauditur in privatione graduum officiorum, &c.

12 Regularis absque licentia ordinarii non potest excipere Confessiones secularium existentium, & dormientium in Monasterio, potest illis Communionem, & extremam Unctionem præbere, etiam si sint coniugati, & extra Conventum dormiant. *part. 9. tract. 9. resolut. 30.* Et si licentia concessa sit ad beneplacitum, non expirat mortuo Episcopo, Pasqualigus *part. 8. tractat. 7. resolut. 74.* Idem dicendum est de Religiosis (dicti Benfratelli) quod non possunt excipere Confessionem infirmorum, in eorum hospitalibus commorantium absque licentia ordinarii. *part. 8. tract. 7. resolut. 96.* Sic etiam equites S. Iacobi Alcantaræ, & Calatravæ debent Confessariis ab ordinariis confiteri. *ibid. resolut. 96.*

Benfratelli, & alii non possunt excipere Confessiones infirmorum absque licentia ordinarii.

13 Regularis non potest absolovere seculares, qui percusserunt Clericum, etiam levi percussione. Sic Leone de *absolovere censur. recollect. 5. num. 350.* At in oppositum sentit Lezana, de mediocri percussione. Consule circa hoc quandam declarationem Sacr. Congregat. Episcoporum & Regularium die 18. Iulii 1642. divulgatam. Quir Pellizzarius etiam

Et posse

posse Regula es vi suorum privilegiorum absolueret a percussione enormi, modò sit occulta.

Negativa sententia generalis.

14. At verò non recedendum esse à sententia negativa arbitror. Quamquam non desint viri docti, qui asserant Regulares privilegiatos posse etiam hodie absolueret, seculares à casibus Bullæ Cœnæ, si sint occulti. Cum quibus non stat Pellizzarius.

CONFESSIO NIS
Necessitas.

Confessionis præceptum obligat singulos.

✠ **N**ecessitas Confessionis urget semel in anno, & præterea in articulo mortis, & quotiescunque peccator vult Eucharistiæ Sacramentum suscipere.

Sed non pueros ante septennium. Etiam si discurrat.

1. Quilibet ergo fideles tenetur semel saltem in anno ex præcepto sanctæ Matris Ecclesiæ confiteri ✠. Quò præcepto ligari incipiunt pueri post septennium, quando nimirum rationis usus in eis elucet; non autem antea, etiam si sint doli capaces: nam hoc est per accidens, ad quod Ecclesia non respexit. Ita Sancius disputat. 51. num. 31. part. 4. tractat. 3. resolut. 52. Tenentur autem in articulo mortis, in quo si dubium sit de usu rationis, & aliquod peccatum confiteantur, absolui debent sub conditione: nam si eligitur pars tutior pro salute illorum, & iniuriæ Sacramenti cessat per conditionem. Ita Chapeavilla de Sacrament. quest. 14. part. 5. tractat. 3. resolut. 68.

Imò excommunicatio Episcopalis huic præcepto adnexa nec ligat impuberes.

Imò probabile puto id fieri posse in vita. part. 4. tractat. 3. resolut. 53. An verò ante annos pubertatis existentes incurrant excommunicationem synodalem aliquorum Episcoporum contra omittentes Confessionem annuam? Affirmat Hurtado de Sacrament. disputatio. 7. de Pœnitent. diff. 9. Sed probabilis est negativa sententia Merceri in 3. part. quest. 6. art. 5. num. 7. & aliorum: quia, (ut dicitur in cap. 4. de delictis puerorum) in pueris relinqui solet inultum, quod in aliis progressionibus atatis hu-

mana leges ducunt seuerius puniendum. par. 3. tract. 4. resolut. 120.

2. Annus, intra quem Ecclesia præcipit semel confiteri, computandus est à Ianuario in Ianuarium: quia annus absolutè dictus communiter, & ordinariè sic computatur. Quamvis Suarez disputat. 16. sect. 6. doceat computandum esse à Quadragesima in Quadragesimam, aut à Paschate in Pascha. Vnde qui confiteretur in Ianuario præsentis anni, satisfaciet pro anno præteriti, & si confiteatur in Decembri sequentis anni satisfaciet etiam pro illo anno. Ita Valquez in 3. part. tom. 4. quest. 90. artic. 2. dub. 1. Et Laymann addit lib. 5. tract. 6. cap. 5. num. 10. quod, qui infra annum confessi sunt, & in sequenti Paschate reperuntur infirmi in lecto, ac proinde communicare non possunt, non sunt ad Confessionem impellendi. Et ratio est, quia Concilium Lateranense in cap. omnis utriusque sexus, non assignavit pro Confessione tempus Paschale, sicuti assignavit pro communionem: igitur quocumque anni tempore impleri potest. Imò addit etiam Laymann haud graviter peccaturum, qui annuam Confessionem ad modicum tempus ultra annum differret ex iusta causa, ut à Paschate ad Pentecostem, putans se runc eam commodius peracturum. part. 3. tractat. 4. resolut. 81. Et part. 4. tract. 4. resolut. 206. Et olim in part. 2. tractat. 17. resolut. 14.

Annus autem præcepti computandus est à Ianuario in Ianuarii.

Et ex iusta causa pœnitentis.

3. Tenetur autem fidelis hoc præcepto confiteri omnia peccata mortalia, non quidem omnia, quæ committit in eo anno, ut probabile putat ex citato Concilii capite Mercerus in 3. part. quest. 6. art. 5. num. 3. Sed omnia, quæ recordatur, quando confiteatur. Ita Hurtado de pœnitent. diff. 11. Vnde qui in Ianuario v. gr. confessus est, non tenebit iterum confiteri in Paschate, si nova mortalia committat, vel oblita recordatur, nisi communionis gratia, aut mortis occasione part. 2. tract. 17. resolut. 54. nec non part. 3. tract. 4. resolut. 124. Et part. 4. citat.

Hoc præcepto obligat ad confitendum omnia mortalia, quæ memorantur.

